

vatisering af DONG og rammerne for denne privatisering og intet andet.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Vil ordføreren ikke bekræfte, at proceduren netop er sådan tilrettelagt, at der mellem de partier, der står bag aftalen om DONG, hele tiden skal være enighed om, i hvilken takt og på hvilken måde vi vedtager tingene, så man netop tager højde for de problemer, som hr. Keld Albrecht sen nævner? Kan ordføreren bekræfte, at med den procedure, der er tilrettelagt inden tredjebehandlingen, har vi netop mulighed for at tage højde for eventuelle fusioner, eller hvad der ellers måtte ske af glædelige ting i de forhandlinger, som foregår andre steder end her?

Kl. 11.30

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Ja, det kan ordføreren bekræfte. Vi har indgået en bred politisk aftale, som vi har tradition for på energiområdet. Der er jo tale om store samfundsmæssige værdier, som også fremtidige regeringer har ansvaret for at forvalte, og derfor er det helt naturligt, at vi på dette felt som på andre felter af energiområdet indgår brede forlig og brede aftaler og drøfter sådanne spørgsmål i forligskredsen. Det kan jeg bekræfte over for hr. Svend Auken.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Tak til ordføreren, og så er det hr. Svend Auken som ordfører.

Svend Auken (S):

Det er helt rigtigt, at i Danmark har vi altid haft en tradition for brede forlig og brede aftaler om energipolitikken. Det hænger sammen med, at det er et vigtigt forsyningsområde, det drejer sig om store investeringer, og det drejer sig også om forhold, som øver betydelig indflydelse på så vel økonomien som miljøet i det danske samfund. Derfor har vi haft denne tradition.

Den tradition blev tilsyneladende brudt ved regeringsskiftet. En lang række meget negative ændringer blev annonceret til ærgrelse for mange af os, som netop har hyldet traditionen om de brede forlig. En af ændringerne, som blev annonceret i regeringsprogrammet, var, at nu skulle DONG sælges. Vi var mange, der mente, det var problematisk i den aktuelle situation, og derfor foreslog vi, at man i stedet for at sælge

DONG åbnede mulighed for at sælge en mindretalsportion af aktierne, så samfundet bevarede sin kontrol med DONG, men der samtidig blev mulighed for, at andre ejere kunne komme ind i billedet. Selvfølgelig kunne man herved også frigøre midler, men det gør man selvfølgelig på bekostning af årlige indtægter, og derfor kan man set ud fra et købmandssynspunkt altid sætte spørgsmålstegn ved, hvor klog en disposition det er.

For at finde et kompromis foreslog vi, at man kun solgte en mindre del af aktierne, og det, der nu er blevet resultatet, er en ordning, hvorefter der er mulighed for at sælge DONG's aktier. Det er dog et krav, at indtil 2015 skal alle partierne bag aftalen være enige, hvis man skal gå ned under de 51 pct.

Samtidig fremgår det af forslaget, at hele infrastrukturen i DONG skal købes tilbage af staten, og hvis man ikke kan blive enige om prisen – her synes jeg faktisk, det er en ret intelligent model, finansministeren har fundet frem til, finansministeren er ikke forvænt med komplimenter, men jeg vil meget gerne stille mig forrest i køen – opgives yderligere salg af aktier. Dermed har vi fået sikkerhed for, at der bliver bevaret en samfundsmæssig kontrol i en periode, hvor der sker store ændringer på energimarkedet, og at infrastrukturen forbliver i samfundseje, som vi jo har indgået en aftale om.

Jeg har et par spørgsmål i den forbindelse. Det første spørgsmål er, om finansministeren, når han får ordet på et senere tidspunkt, kan bekræfte, at ved infrastrukturen forstås *helt* infrastrukturen, og når vi taler om net, er søledningerne omfattet.

Det andet, jeg gerne vil bede finansministeren bekræfte – det antager jeg naturligvis for at være en selvfølgelighed – er, at denne aftale mindst gælder til 2015 og altså ikke kan opgives i forbindelse med et valg. Aftalen skal rent faktisk sikre de værdier, jeg nævnte, men derfor kan det jo godt være, at vi inden 2015 bliver enige om at gå ned under de 50 pct., for det udelukker aftalen ikke. Men jeg vil gerne have disse bekræftelser.

Kl. 11.35

Der er ulemper knyttet til ordningen, og en af ulemperne er, at DONG ikke længere kan deltage som samfundsrepræsentant i de konsortier, der opererer i Nordsøen, så man derfor nu skal opbygge en ny enhed i Økonomi- og Erhvervsministeriet. En sådan enhed vil ikke have den samme ekspertise som den, DONG har haft, og